

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr Andrzej ZOLL

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Warszawa, 12.06. 2003 r.

36116

RPO-421296-VII-2.3/02

Pan
Grzegorz Kurczuk
Minister Sprawiedliwości
- Prokurator Generalny
Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Uprzejmie dziękuję za udzielenie odpowiedzi w piśmie Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości z dnia 14 maja br. (l.dz. 4022/72/03) na moje wystąpienie do Pana Ministra w sprawie ograniczonych możliwości prowadzenia korespondencji przez te osoby pozbawione wolności, które nie posiadają środków pieniężnych. Będę wdzięczny za dodatkowe odniesienie się do przedstawionego problemu, ponieważ w moim przekonaniu jest on bardziej złożony niż wynika to z udzielonej odpowiedzi.

W swoim wystąpieniu zaznaczyłem, że państwo z oczywistych względów nie może pokrywać w całości kosztów prowadzonej przez osoby pozbawione wolności korespondencji, jednakże jest być może konieczność określenia pewnego minimum w tym zakresie, chociażby co najmniej jednego listu w miesiącu. Podtrzymując do rozważenia tę propozycję chcę podkreślić, że trudno zgodzić się ze stanowiskiem Podsekretarza Stanu, iż „wprowadzenie zasady obligatoryjności tego rodzaju pomocy w odniesieniu do tylko jednego listu miesięcznie może doprowadzić do znacznego zawężenia zasięgu udzielanej pomocy, co wydaje się odchodzeniem od standardu, który dotąd cieszył się powszechną akceptacją”.

W szczególności trudno zgodzić się, że ów standard, który od pewnego czasu polegał na niewydawaniu osobom pozbawionym wolności w ogóle znaczków, a niekiedy

także kopert i papieru na prowadzoną przez nie korespondencję, cieszył się powszechną akceptacją. Przyjmuję to stwierdzenie z niepokojem, podobnie jak pouczenie, „że podstawowym zadaniem jednostek penitencjarnych jest zapewnienie wykonania kary pozbawienia wolności oraz tymczasowego aresztowania, i na realizację właśnie tego zadania niewystarczające przecież środki finansowe, jakimi dysponują jednostki penitencjarne, muszą zostać przeznaczone w pierwszej kolejności”.

Chcę zaznaczyć ponadto, że moja propozycja wydawania osobom pozbawionym wolności, które nie posiadają środków finansowych, w razie potrzeby papieru, kopert i znaczków na co najmniej jeden list w miesiącu wcale nie miała na celu „zawężenia zasięgu udzielanej pomocy”. Jej intencją była jedynie chęć zaproponowania racjonalnego kompromisu między potrzebami osób pozbawionych wolności i możliwościami finansowymi więziennictwa. Być może właściwym rozwiązaniem w tym zakresie byłaby zmiana brzmienia przepisów § 27 Regulaminu wykonywania kary pozbawienia wolności oraz odpowiednio § 35 Regulaminu wykonywania tymczasowego aresztowania poprzez dodanie do nich zdania drugiego w brzmieniu: „Pomoc ta powinna jednak umożliwić skazanemu (tymczasowo aresztowanemu) wysłanie do osób najbliższych co najmniej jednego listu w miesiącu”.

Zwracając się do Pana Ministra ponownie uprzejmie proszę o dodatkowe przeanalizowanie sprawy. Pragnę dodać, że nie jest moim dążeniem uzyskanie za wszelką cenę akceptacji przedstawionej propozycji. Jest nim znalezienie najlepszego rozwiązania omawianego problemu i dlatego oczekuję bardziej przekonujących argumentów za lub przeciw obowiązującemu stanowi prawnemu.

Z wyrazami szacunku

/-/